

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 191/2023-16

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcov Rastislava Kaššáka a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom JUDr. Mariánom Rušinom PhD., advokátska kancelária, Štúrova 27, Košice, proti rozsudku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky č. k. 11Svp/6/2022-61 z 18. januára 2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 8. marca 2023 domáha vyslovenia porušenia základného práva zúčastňovať sa na správe verejných vecí podľa čl. 30 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na prístup k voleným a iným verejným funkciám za rovnakých podmienok podľa čl. 30 ods. 4 ústavy, základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“) č. k. 11Svp/6/2022-61 z 18. januára 2023. Navrhuje napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť najvyššiemu správnenému súdu na ďalšie konanie. Zároveň sa domáha priznania mu primeraného finančného zadosťučinenia a náhrady trov jeho právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ vo voľbách do orgánov samosprávy obcí konaných 29. októbra 2022 kandidoval na starostu obce [REDAKOVANÉ], v ktorých sa podľa výsledku hlasovania stal víťazom volieb a v tejto súvislosti 13. decembra 2022 zložil sľub a ujal sa funkcie.

3. Neúspešný kandidát na starostu obce [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „žalobca“), ktorý sa v uvedených voľbách umiestnil na druhom mieste, podal 8. novembra 2022 najvyššiemu

správnemu súdu žalobu, ktorou sa domáhal vydania rozhodnutia o neústavnosti a nezákonnosti volieb starostu obce [REDAKOVANÉ] konaných 29. októbra 2022, ktorým by boli napadnuté voľby vyhlásené za neplatné s odôvodnením, že u sťažovateľa existovala prekážka práva byť volený podľa § 6 zákona č. 180/2014 Z. z. o podmienkach výkonu volebného práva a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o výkone volebného práva“), t. j. nespĺňal zákonnú podmienku na to, aby sa mohol uchádzať o funkciu starostu obce [REDAKOVANÉ] a stať sa starostom, keďže bol viackrát právoplatne odsúdený a jeho tresty (odňatia slobody) neboli zahladené.

4. Najvyšší správny súd na základe uvedenej žaloby rozsudkom č. k. 11Svp/6/2022-61 z 18. januára 2023 vyhlásil voľby starostu obce [REDAKOVANÉ] konané 29. októbra 2022 za neplatné.

II.

Argumentácia sťažovateľa

5. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti argumentuje, že najvyšší správny súd „úplne odignoroval“ okolnosť, že ku dňu zloženia sľubu, t. j. ku dňu ujatia sa funkcie starostu obce, mal odsúdenie zahladené, a to uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves (ďalej len „okresný súd“) č. k. 4Nt/23/2022-37 z 2. decembra 2022, a teda na jeho osobu sa v tom čase hľadelo, ako keby „nikdy žiaden trestný čin nespáchal“. Trvá preto na tom, že nie je kriminálnou osobou, ktorá je vylúčená z vykonávania verejnej funkcie podľa § 6 písm. b) zákona o výkone volebného práva.

6. Podľa sťažovateľa je irelevantné, že v čase volieb nemal zahladené odsúdenie. Podstatné bolo to, že k zahladeniu jeho odsúdenia došlo pred začatím výkonu funkcie starostu, a tým odpadol verejný záujem na tom, aby nemohol vykonávať túto verejnú funkciu.

7. Podľa sťažovateľa to, že najvyšší správny súd pri vydaní napadnutého rozhodnutia na neho hľadel ako na kriminálnu osobu, je jednoznačným porušením zásady legitimacy a ospravedlniteľnosti zásahu a porušením ústavného práva na prístup k voleným a iným verejným funkciám a práva zúčastňovať sa na správe verejných vecí.

8. Sťažovateľ zastáva názor, že aj keď bol pri registrácii kandidátov do volieb porušený zákon o výkone volebného práva, vydaním rozhodnutia okresného súdu o zahladení jeho odsúdenia bolo toto porušenie konvalidované. Rozhodne však nebol zákon o výkone volebného práva porušený hrubo alebo závažne. Navyše, podľa názoru sťažovateľa ak by aj bol označený zákon porušený, neporušil ho on, ale miestna volebná komisia, ktorá preskúmavala kandidátne listiny a rozhodla o registrácii kandidátov. Preto nemôže byť sankcionovaný za to, že zákon porušil orgán verejnej moci, a nie on.

9. Najvyššiemu správnejmu súdu sťažovateľ vytkol, že neaplikoval zásadu relatívneho posúdenia väd, ale naopak, absolútneho, keď automaticky aplikoval § 6 písm. b) zákona o výkone volebného práva bez toho, aby tento konkrétny prípad posúdil z pohľadu ústavnosti. Rovnako konajúcemu súdu vyčíta, že sa vôbec nezaoberal: (i) existenciou rozhodnutia o zahladení jeho odsúdenia; (ii) skutočnosťou, že sa na sťažovateľa hľadelo, ako keby nebol odsúdený, a (iii) závažnosťou spáchaných trestných činov.

10. Porušenie základného práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie sťažovateľ nachádza v arbitrárnosti napadnutého rozhodnutia najvyššieho správneho súdu, keď jeho „odôvodnenie nespĺňa základné zákonné atribúty vyžadované Ústavou SR a zákonom“. Tvrdí, že celé podstatné zdôvodnenie vyhlásenia volieb za neplatné spočíva len v odkaze na nález ústavného súdu č. k. PL. ÚS 54/2018 zo 16. januára 2019, ktorý sa však týka inej situácie. Sťažovateľ sa tak vôbec nedozvedel, prečo najvyšší správny súd nebral ohľad na uznesenie o zahľadení jeho odsúdení.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

11. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie základných práv podľa čl. 30 ods. 1 a 4 a čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru rozsudkom najvyššieho správneho súdu č. k. 11Svp/6/2022-61 z 18. januára 2023, ku ktorému malo dôjsť jeho arbitrárnosťou a tým, že konajúci súd neprihliadol na rozhodnutie okresného súdu o zahľadení predošlých odsúdení sťažovateľa za úmyselné trestné činy.

12. Ústavný súd v prvom rade zdôrazňuje, že ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti (čl. 124 ústavy) nie je opravnou inštanciou všeobecných súdov (I. ÚS 311/05). Skutkový stav a právne závery všeobecného súdu sú predmetom kontroly zo strany ústavného súdu len vtedy, ak by prijaté právne závery boli so zreteľom na skutkový stav arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neudržateľné (IV. ÚS 43/04). O svojvôli (arbitrárnosti) pri výklade a aplikácii zákonného predpisu všeobecným súdom by bolo možné uvažovať len v prípade, ak by sa tento natoľko odchyľil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam (III. ÚS 264/05).

III.1. K namietanému porušeniu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým rozhodnutím najvyššieho správneho súdu

13. Obsah základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie nespočíva iba v oprávnení každého domáhať sa ochrany svojich práv na súde. Zahŕňa taktiež právo na určitú kvalitu súdneho konania definovanú procesnými garanciami spravodlivého súdneho konania, ako je napr. právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, ktorá má byť v konkrétnom prípade poskytnutá. Zásada spravodlivosti obsiahnutá v práve na spravodlivé súdne konanie totiž vyžaduje, aby súdy založili svoje rozhodnutia na dostatočných a právne relevantných dôvodoch zodpovedajúcich konkrétnym okolnostiam prerokovanej veci (m. m. III. ÚS 305/08). Podľa dnes už ustálenej judikatúry ústavného súdu (IV. ÚS 115/03, III. ÚS 209/04, II. ÚS 531/2020, I. ÚS 380/2021) korešpondujúcej s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (rozsudok vo veci Ruiz Torija a Hiro Balani v. Španielsko z 9. 12. 1994, sťažnosť č. 18390/91) však všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho,

aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces.

14. Vychádzajúc z uvedeného, úlohou ústavného súdu bolo pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti sťažovateľa posúdiť, či odôvodnenie napadnutého uznesenia najvyššieho správneho súdu signalizuje potenciálnu arbitrárnosť v interpretácii a aplikácii príslušných právnych noriem na vec sťažovateľa a s tým spojené možné porušenie ním označených ústavných práv alebo, naopak, či vzhľadom na odôvodnenie a právne závery najvyššieho správneho súdu v ňom uvedené je ústavná sťažnosť zjavne neopodstatnená.

15. Najvyšší správny súd v predmetnom konaní z odpisu registra trestov zistil, že sťažovateľ bol odsúdený na trest odňatia slobody celkovo štyrikrát a tieto odsúdenia boli zahladené až uznesením okresného súdu č. k. 4Nt/23/2022-37 z 2. decembra 2022. Konajúci súd pripomenul, že sťažovateľovi uložené tresty nemohli byť zahladené „automaticky“ ich výkonom, ale až po uplynutí zákonom stanovenej doby rozhodnutím súdu (§ 92 Trestného zákona).

16. Z tohto zistenia najvyšší správny súd vyvodil záver, že v čase konania volieb zo strany sťažovateľa nebola odstránená prekážka práva byť volený zakotvená v § 6 písm. b) zákona o výkone volebného práva.

17. Poukazujúc na judikatúru ústavného súdu (m. m. PL. ÚS 34/99, PL. ÚS 82/07 a PL. ÚS 22/00, m. m. PL. ÚS 21/94, PL. ÚS 82/09), najvyšší správny súd pripomenul, že pod zákonnosťou volieb do územnej samosprávy treba rozumieť – uskutočnenie volieb v súlade so všetkými dotknutými volebnými predpismi s právnou silou zákona, pričom podľa stabilizovanej judikatúry ústavného súdu zistená nezákonnosť volieb do orgánov územnej samosprávy musí byť v príčinnej súvislosti s takým následkom porušenia práv dotknutých osôb, ktoré je v konečnom dôsledku porušením volebného práva a jeho princípov.

18. Rovnako konajúci súd upozornil, že volebné vady sa v danom štádiu konania neposudzujú podľa zásad súdництва správneho, ale podľa zásad súdництва volebného. Volebný výsledok sa zrušuje alebo voľby sa vyhlasujú za neplatné len vtedy, ak volebná vada mohla mať vplyv na celkové rozhodnutie voličov. Dôležitým komponentom volebného súdництва je teda zisťovanie intenzity volebných vád z hľadiska ich vplyvu na výsledok volieb.

19. Najvyšší správny súd, vychádzajúc z predloženého odpisu registra trestov sťažovateľa a predloženého uznesenia okresného súdu č. k. 4Nt/23/2022-37 z 2. decembra 2022 konštatoval, že došlo k porušeniu volebného zákona v intenzite, ktorá spochybňuje dosiahnutý výsledok vo voľbách na funkciu starostu obce. Povaha identifikovaného porušenia volebného zákona podľa názoru konajúceho súdu priamo zasahovala do podstaty ústavných princípov volebného práva do samosprávnych orgánov obce a zároveň do výsledkov volieb. Sťažovateľ podľa konajúceho súdu skutočne v čase konania volieb starostu obce [redacted] 29. októbra 2022 nespĺňal zákonom ustanovenú podmienku pasívneho volebného práva [§6 písm. b) zákona o výkone volebného práva], pretože bol právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin a jeho odsúdenie nebolo v tom čase zahladené. Uvedené porušenie označeného zákona s ohľadom na intenzitu jeho dopadu na samotný výsledok volieb starostu obce [redacted] konaných 29. októbra 2022 bolo

podľa názoru najvyššieho správneho súdu samo osebe dostatočné na to, aby vyhlásil tieto voľby za neplatné.

20. V tejto súvislosti najvyšší správny súd odkázal na závery nálezu ústavného súdu č. k. PL. ÚS 54/2018 zo 16. januára 2019 v obdobnej veci, ako aj na nález č. k. PL. ÚS 1/2019 z 23. januára 2019, v ktorom ústavný súd vyslovil, že prekážky volebného práva možno definovať ako ústavou či volebnými zákonmi ustanovené podmienky výkonu volebného práva, ktorých nenaplnenie neumožňuje fyzickým osobám, ktorým inak volebné právo patrí, jeho reálny výkon, a to až dovtedy, kým táto prekážka trvá.

21. Najvyšší správny súd preto, rešpektujúc princíp materiálneho chápania ochrany ústavnosti, rozhodol tak, že vyhlásil napadnuté voľby za neplatné.

22. Z uvedenej rekapitulácie relevantnej argumentácie obsiahnutej v odôvodnení napadnutého rozhodnutia podľa ústavného súdu evidentne vyplýva, že najvyšší správny súd sa sťažovateľom predloženým rozhodnutím okresného súdu z 2. decembra 2022 jednoznačne zaoberal, avšak nepripísal mu také „konvalidačné“ účinky, akých sa sťažovateľ v predmetnom konaní v uvedených súvislostiach domáhal vo vzťahu k predchádzajúcemu porušeniu ustanovení zákona o výkone volebného práva v čase registrácie kandidátov na starostu obce, ako aj v čase konania volieb. Nie je teda možné stotožniť sa s tvrdením sťažovateľa, že najvyšší správny súd zahľadenie odsúdení sťažovateľa „odignoroval“. Naopak, je zrejmé, že sa závermi uznesenia okresného súdu zaoberal, oboznámil sa s nimi, ale vyhodnotil ich tak, že tieto nemohli reparaovať skoršie porušenie zákona.

23. Závery najvyššieho správneho súdu sú jasne čitateľné, postavené na adekvátnej interpretácii a následnej aplikácii príslušných ustanovení zákona o výkone volebného práva. Vyplýva z nich názor, že sťažovateľ, pokiaľ nemohol byť registrovaný ako kandidát na starostu obce, pretože v aktuálnom čase nespĺňal zákonné podmienky, aby sa tak mohlo udiť (a v konečnom dôsledku tieto nespĺňal ani v čase konania volieb), nemohol byť kandidátom, za ktorého by voliči mohli hlasovať. V tomto kontexte záver najvyššieho správneho súdu o zrejmom dopade žalobcom (neúspešným kandidátom) namietanej skutočnosti na výsledok volieb je udržateľný, predstavujúci logickú postupnosť založenú na jednoznačnom znení príslušnej právnej úpravy.

24. Inak povedané, ak sťažovateľ nemohol byť registrovaný ako kandidát na starostu obce, a teda neprichádzalo do úvahy, aby mu boli ako kandidátovi odovzdávané hlasy oprávnených voličov, potom opak (t. j. jeho reálna kandidatúra a skutočné hlasovanie za jeho osobu) rozhodne mal neprípustný negatívny dopad na celkový výsledok volieb.

25. V rámci týchto skutočností sú závery najvyššieho správneho súdu z hľadiska ochrany základných práv sťažovateľa akceptovateľné.

26. Ústavný súd neprijal argumentáciu sťažovateľa ani v tej časti, ktorou sa snaží preniesť zodpovednosť za jeho neregulárnu registráciu ako kandidáta na starostu obce na miestnu volebnú komisiu.

27. Podľa § 176 ods. 4 písm. a) zákona o výkone volebného práva ku kandidátnej listine politickej strany alebo koalície musí byť pripojené vlastnoručne podpísané vyhlásenie kandidáta uvedeného na kandidátnej listine, že súhlasí so svojou kandidatúrou, nekandiduje na inej kandidátnej listine a nemá prekážky práva byť volený. Rovnako podľa § 176 ods. 7 zákona o výkone volebného práva

ku kandidátnej listine nezávislého kandidáta musí byť pripojené vlastnoručne podpísané vyhlásenie kandidáta, že súhlasí so svojou kandidatúrou, nekandiduje na inej kandidátnej listine a nemá prekážky práva byť volený.

28. Či už sťažovateľ kandidoval za politickú stranu, koalíciu alebo ako nezávislý kandidát, bolo v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami jeho povinnosťou predložiť vyhlásenie, že nemá prekážky práva byť volený a bolo by v rozpore so zmyslom a účelom týchto ustanovení, ak by sám neniesol zodpovednosť za pravdivosť ním vo vyhlásení uvádzaných skutočností.

29. Podľa § 169 ods. 10 písm. a) zákona o výkone volebného práva miestna volebná komisia preskúmava kandidátne listiny a rozhoduje o registrácii kandidátov, avšak táto volebná komisia nedisponuje oprávnením vyžiadať si výpis z registra trestov ani overiť skutočnosť, či sťažovateľovi bolo odsúdenie zahladené (pozri II. ÚS 9/2023). Touto právomocou disponuje až všeobecný súd pri prieskume vecnej správnosti rozhodnutia miestnej volebnej komisie o nezaregistrovaní kandidáta pre voľby starostu z dôvodu nesplnenia zákonných podmienok na registráciu.

30. Miestna volebná komisia je teda oprávnená preskúmavať, či potenciálny kandidát predložil všetky potrebné dokumenty k tomu, aby mohol byť ako kandidát zaregistrovaný. Proces registrácie kandidátnych listín spočíva v podstate len vo formálnom overovaní, či kandidát na volenú funkciu včas predložil zákonom o výkone volebného práva predpokladané náležitosti (PL. ÚS 42/2018). Miestna volebná komisia avšak nedisponuje takými oprávneniami, ktorými by mohla detailne overovať pravdivosť obsahu predložených listín, pretože k tomu nemá nevyhnuté právne prostriedky. Príslušný zákon neposkytuje miestnej volebnej komisii akúkoľvek možnosť overiť materiálne splnenie podmienok predpokladaných zákonom o výkone volebného práva (opäť pozri PL. ÚS 42/2018).

31. Prihliadnuc na uvedené závery, je možné tvrdenie sťažovateľa, že zákon porušila miestna volebná komisia, a nie on, považovať za neprijateľné.

32. Keďže žiadnym spôsobom nebolo spochybnené, že v čase registrácie kandidátov na starostu obce [REDAKOVANÉ] sťažovateľ nemal zahladené odsúdenie za úmyselné trestné činy, existovala u neho prekážka práva byť volený, teda nebol nositeľom pasívneho volebného práva v čase registrácie jeho kandidátnej listiny, a preto nemal byť zaregistrovaný ako kandidát na starostu menovanej obce a zúčastniť sa komunálnych volieb. Ústavný súd zastáva názor, že závažné porušenie zákona o výkone volebného práva v prípravnej fáze volieb spočívajúce v nezákonnej registrácii kandidáta na funkciu starostu je závažným porušením zákona o výkone volebného práva spôsobilým podstatným spôsobom ovplyvniť slobodnú súťaž politických síl, ako aj samotný volebný výsledok (PL. ÚS 42/2018). Nasvedčuje tomu vysoká pravdepodobnosť, že tí voliči, ktorí na hlasovacom lístku označili za starostu sťažovateľa, by sa v prípade jeho vylúčenia z volebnej súťaže rozhodli pre iného zo zostávajúcich kandidátov, prípadne by časť voličov neodovzdala hlas žiadnemu kandidátovi, čo by nesporne ovplyvnilo samotný volebný výsledok.

K podstatnej námietke sťažovateľa, že v čase ujatia sa funkcie starostu obce (zložením sľubu) mu už bolo odsúdenie zahladené, čím došlo k splneniu všetkých podmienok vyplývajúcich z § 6 zákona o výkone volebného práva, ústavný súd konštatuje, že z ustanovení tohto zákona bez akýchkoľvek pochybností jasne vyplýva, že zákon vyžaduje predloženie vyhlásenia o neexistencii prekážok práva byť volený v čase predkladania kandidátnej listiny, t. j. vyžaduje

spĺnenie vsetkych podmienok v˘ykonu volebn˘eho pr˘ava pre ũčasť vo voľbách ũ v ˘ase registrácie. Je to tak preto, Źe v˘sledkom procesu registrácie je kladn˘e, resp. z˘porn˘e rozhodnutie miestnej volebnej komisie, ktor˘e m˘a v˘znamn˘e konstitutívne ũinky pre d'alsı priebeh volieb.

33. Pre rozhodnutie ũstavn˘eho sũdu v˘sak bolo podstatn˘ym to, Źe z napadnut˘eho rozsudku najv˘vyššieho spr˘avn˘eho sũdu vypl˘vajú konkr˘etne skutkov˘e a logick˘e pr˘avn˘e z˘avery, ktor˘e ũstavn˘y sũd nepovaŹuje za potrebn˘e reparaov˘ať. Napadnut˘y rozsudok nevykazuje prvky arbitr˘arnosti, je zrozumitel'n˘y a akceptovatel'ne od˘vodnen˘y. Ako ũ Źe bolo uvedenn˘e, ũstavn˘y sũd v zmysle svojej judikatũry považuje za protiũstavn˘e a arbitr˘arne tie rozhodnutia, ktor˘ych od˘vodnenie je ũplne odch˘ylne od veci samej alebo aj extr˘emne nelogick˘e so zreteľom na preuk˘azan˘e skutkov˘e a pr˘avn˘e skuto˘nosti, ˘o v˘sak nie je tento prıpad.

34. Skuto˘nosť, Źe s'˘aŹovatel' sa s pr˘avnymi z˘avermi najv˘vyššieho spr˘avn˘eho sũdu nestotoŹňuje, neposta˘uje sama osebe na prijatie z˘averu o zjavnej neod˘vodnenosti alebo arbitr˘arnosti napadnut˘eho rozsudku najv˘vyššieho spr˘avn˘eho sũdu (m. m. II. ũS 4/94, II. ũS 3/97, I. ũS 204/2010). Aj stabiln˘a rozhodovacia ˘innosť ũstavn˘eho sũdu re˘pektuje n˘azor, podľa ktor˘eho nemoŹno pr˘avo na sũdnu ochranu stotoŹňov˘ať s procesn˘ym ũspechom, z ˘oho vypl˘va, Źe v˘seobecn˘y sũd nemusı rozhodov˘ať v sũlade so skutkov˘ym a pr˘avnym n˘azorom ũ˘astníkov konania vr˘atane ich d˘ovodov a n˘amietok.

35. ũstavn˘y sũd po preskũmanı od˘vodnenia napadnut˘eho rozsudku najv˘vyššieho spr˘avn˘eho sũdu ako celku dospel k presved˘eniu, Źe toto nem˘a charakter excesu, ktor˘y by v sebe zahŕňal ˘rty svojv˘le, a je preto potrebn˘e ho považov˘ať za v˘raz auton˘omneho sũdneho rozhodovania, do ktor˘eho ũstavn˘y sũd nem˘a d˘ovod v tomto prıpade zasahov˘ať.

36. Z uveden˘ych d˘ovodov ũstavn˘y sũd ũstavn˘u s'˘aŹnosť v ˘asti t˘ykajúcej sa n˘amietky poru˘enia z˘kladn˘eho pr˘ava s'˘aŹovateľa podľa ˘l. 46 ods. 1 ũstavy a jeho pr˘ava podľa ˘l. 6 ods. 1 dohovoru napadnut˘ym rozsudkom najv˘vyššieho spr˘avn˘eho sũdu odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) z˘kona ˘. 314/2018 Z. z. o ũstavnom sũde Slovenskej republiky a o zmene a doplnenı niektor˘ych z˘konov v znenı neskor˘ších predpisov (d'alej len „z˘kon o ũstavnom sũde“) ako zjavne neopodstatnen˘u.

III.2. K namietan˘emu poru˘eniu z˘kladn˘eho pr˘ava podľa ˘l. 30 ods. 1 a 4 ũstavy napadnut˘ym rozhodnutım najv˘vyššieho spr˘avn˘eho sũdu

37. Z koncepcie ũstavnej s'˘aŹnosti a z v nej uvedenej argumenta˘nej formulácie jednozna˘ne vypl˘va, Źe s'˘aŹovatel' poru˘enie z˘kladn˘eho pr˘ava zũ˘astňov˘ať sa na spr˘ave verejn˘ych vecı podľa ˘l. 30 ods. 1 ũstavy a z˘kladn˘eho pr˘ava na prıstup k volen˘ym a in˘ym verejn˘ym funkciám za rovnak˘ych podmienok podľa ˘l. 30 ods. 4 ũstavy odvodzuje od poru˘enia jeho z˘kladn˘eho pr˘ava na sũdnu ochranu a pr˘ava na spravodliv˘e sũdne konanie najv˘vyšším spr˘avnym sũdom.

38. KeďŹe ũstavn˘y sũd ũstavn˘u s'˘aŹnosť v ˘asti namietan˘eho poru˘enia z˘kladn˘eho pr˘ava podľa ˘l. 46 ods. 1 ũstavy a pr˘ava podľa ˘l. 6 ods. 1 dohovoru napadnut˘ym rozsudkom najv˘vyššieho spr˘avn˘eho sũdu odmietol z d˘ovodu zjavnej neopodstatnenosti, je odmietnutie aj tejto d'alsej ˘asti ũstavnej s'˘aŹnosti (namietan˘eho poru˘enia z˘kladn˘ych pr˘av podľa ˘l. 30 ods. 1 a 4 ũstavy) nevyhnutn˘ym d˘sledkom vypl˘vajũcim zo vz˘jomnej previazanosti pouŹitej argumentácie.

39. ũstavn˘y sũd teda aj v tejto ˘asti ũstavn˘u s'˘aŹnosť s'˘aŹovateľa odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) z˘kona o ũstavnom sũde ako zjavne neopodstatnen˘u.

40. Pretože ústavná sťažnosť sťažovateľa bola ako celok odmietnutá, bolo bez právneho významu zaoberať sa jeho ďalšími požiadavkami uvedenými v návrhu na rozhodnutie, o ktorých rozhodovanie je podmienené vyslovením porušenia základného práva alebo slobody, k čomu v tomto prípade nedošlo.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Bratislave (detašované pracovisko) 23. marca 2023

Jana Baricová
predsedníčka senátu